

بیان نکاشته و ترتیب داده و نامش وزیر نامه نهاده ام میتوان درین
 بحث شد و مسنه که جمله کار را می دست بسته ام خیلے مود
 تحسین و آفرین حضرت با دشاد حجایه و سرکار بلند قتد
 گورنمنٹ حال افتاد و از خوشنودی هردو آقا یعنی تابع عندرت و
 ناموری بیشتر از پیشتر دستم داده بین که بعده مه وارثان مشی صحفه
 کارزاری شکستم و آن جمله رخنه های فتور را که بسب تجویزیش
غیر مطابق با متن اصلی
 شده بود نیک به سیم حضرت استادس و اعلی از فوتو^۱
 مراجعیم پانه و حواطف خسروانه اعنی راز و اتفاق امر را
 بضم ای خلعت بست و دو پارچه که اتصمی مرائب تشریف
 دربار آن خسنه و عالی تبار می باشد باضعاف مصنوع
 افزود و نهیمه ای گورنمنٹ حال تشریف یا زده پارچه

مع سه عدد در صبح جواہر بصله اینه نیز کو خدمتی با عنایت بر قرار

نقل خط صاحب سکریتور اعظم خان اوزان

گورنر جنرل بھاودر بنام مؤلف

نشی صاحب مشق و هربان دستان غشی امیر علیخان بنا در سلطنت
بعد سرح اشیاق ملاقات سرت آیات مشهود خاطر مجتبی ظاهر

میدار و که چون آن هربان در استطنام امور حضرت

با و شاه او و و فور مسامعی محنت و همه تن صرف توجه و همت

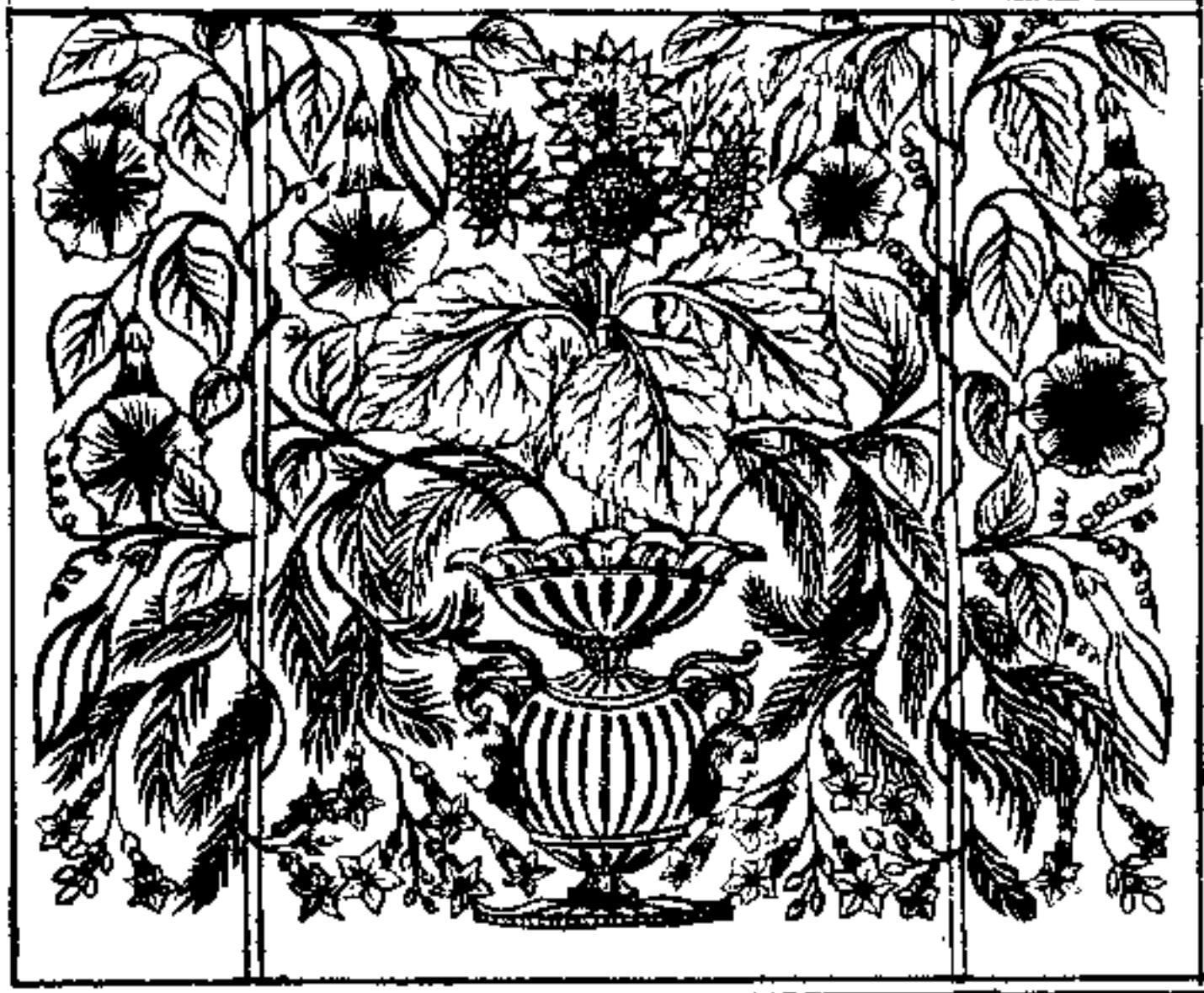
پکار برد و خدمتها می پسندیده بهما متوجه یافت و فقط انت

بر و می ظبور آورد و اند این معنی موجب غاییت رضامندی و

خرسندی جناب نواب مستطاب محل القاب نائب اسرائیل

گورنر جنرل بھاودرام اقباله گردید لہذا حسب الحکم و ایامی

نواب صاحب مددوح بجهت باله این خدمت رخچی از خلعت فاژه
 برای آن هر بان تجویز و محبت گشته امراه رقیمه را
 سمعت از سال می پذیرد و بذریعه این رقیمه داد
 تحسین و پاس بر می گذارد و زیاده چشم بر طرف از داد
 امر قوم یازده همه جنوری ۱۵۶۹ شمسی عیسوی
 دست خط ڈبلیو اس سیمن کار

سویں بھرہ در ذکر کارہامی کہ از مولف
 در سال کیہزار و هشت تصدیق چاہ و
 ہفت عیسوی ہنگام منصوب بودن
 بر عہدہ جلیلہ آشنا نہ نشر
 نواح عظیم آباد بخصوص فرع مفاد
 باعین بذہل دواقع شدہ
 ہنگامیکہ آتش فتنہ گروہ شتاوت پڑوہ شکر یاں بکھام
 تجوہیدہ فرج بام ببعض مقامات و اصلاح غربے
 ہندوستان و یا رشیدہ و رگروید و بمعاذان حپنہ
 ناعقبت اندریش بایشان ہمدستان شدہ بھیں و
 بہانہ ہامی بی اصل دست تطاول در اکثر رامصار و قری

دراز کر و ندو باشت هار گوناگون اخبار پر افتخار چه از
 پریشانی پاکه متوجه حال رعایا ساختند و چه از بدگاه نیها که
 بد لہما سی حکام وقت اند اخشنده با بجمله طرفه هنگامه رستخیز رپا
 کرده بودند که بیان آن بیرون از یارا سی تحریر و تشریف
 هر خنده درین حدود بینگاله اثر آن طوفان چندان را و نیست
 و بحراست شاسته و تدا بیر باشته حاکمان بالادست
 امن و عافیت چنانکه بود برگز خود ماند از استماع اخبار و حشت آثار
 و اخواه خلائق شهر و بازار روزی نبود که رعایا پاگوناگون تجذبات
 و نوبنو توهمات همراه شم و هراس بوده بحالت
 صد گونه ملاحت صحیح راشا منیس کر و ندو با نوع افکار و
 ترویات چه از دساوس موسان ناها قفت بین

و بهم از اجرای بعض قوانین آشده اگرین که مصلحته در آنها ن
 زمان بضرورت حفظ و حراست نفاذ یافته بود شبه
 با کمال آشناخت خاطر بر وزنی آور دند تا آنکه وارد فساد کیش
 خواهان بدهی سادگیر و بوسعت نهاد و تا حدود و او اطراف پنهان
 جویی جویی از آنان پاکیش کوب ریدند و جا بجا بناخت
 تاراج پر و خشنند و خلاقو را تباہ و منتشر ساختند و پرها تو
 مفصلات بدمعاشان دیگر فرصت وقت غنیمت شهرزاده مصدر
 قنه پردازی باشدند و ب واضح و قری جا بجا آتش زند بیا
 افسران اصلاح از اهل سیف و متلزم تبعیغ ستم آنان بجهنم
 حسرت و حرمان جان و اندوزنی و بچگان شان از نعایت
 بی محنتی سان بیهوده و غیر قابل خالقها وند هر چند بجا بایس که

شکن ظفر پر سرکار گذر می کرد و با هزاران زبونی و خواری
 دمار از تهاود اش را برمی آورد و مگر چون نجت نماز کار داشتند
 و او بار بر سر شان سوار بود باز آهسته بہر طرفی که
 تن پسند گردی آمدند پهنان مرتکب شوره پشتی و مفسد دانگیز پیام
 می شدند و سانحه طرفه این بود که بسیار عایمی بیگن اهواز اکا بر و
 اصاغر و چهاب خان و بیو پاریان را از اخبار دروغ آمیختند باز ا
 و شهر تها رسی دورانز کار چنان و احمد برودل مستولی گشته بود
 که سرکار ذوالاقدار بلاحظه حرکات کو زمکان از سائر عالی
 بدول و بزرگ نشسته است و از هرسوقشون برای تعزیر و تنبیه شان
 متوجه نموده و قوانین صعب بنا بر سزا دهی عموماً جاری فرموده
 درین و خدمت خد هزاران تن بازن و فرزند بچیبال و بوادی

راه فرار پیو دند و صد ها بسیار گان هوش و حواس باخته
 دست از حرف و کارها برداشتهند طرفه شورشی و آتشوبه
 ازان باکتر امصار و قری انقاد و خار تگران را فت ابوی
 کار خود پهр طرف دست داد مفسدان جا بهجا تهناهه داران و دکمه
 عمال را بزور گرفته به عتها می گوناگون کردند و نهش و غافر
 از اکثر عمر انات گرد برا او روندو در همین اشنا که
این ویران ختنده
 فتنه را روز بازار پود و خلق خدا بصد مات و پوشانی با ختنه
 آرامی صواب انتقامی همین ارکین سلطنت با او اهل است
 سنه نذکور بران آمد که یکی را از بزرگ حکام لکھته که ز
 اوضاع و اطوار مردم آنطرف دیار خبردار باشد تبدیل
 حالات رخایا و تائید حکام آنجا و اصلاح بد تطییب ای

که با نوع اسباب راه یافته بگزارند تا با حسن و چوہ تنیزه و
 گوشمال آن فیله بدلگال در آن حدود پیدا بیرمناسی نهاده
 و بسکین و سلی خاطر رحایا که بشنیدن گوناگون اخبار و افواه
 بازار پر اگنده دل گشته اند بعنوانی پروازد که امن و امان
 و جمیعت و اطمینان رفته بحسن تبریز باز بر جا آید آخر کار
 چنان قرار یافت که جناب اسی اسی سامیول صاحب هما
 که واقع از بسا احوال و اطوار قاطین آن دیار دوریست
 و انشش یگانه روزگار بودند و منصب حکومت سرگ
 و او ریگاه صدر کلکه تعلق نداشت و الاصفات جناب ایشان
 در آن وقت داشت بر اسی چیده کشوری مقام پنه و اصلاح
 خسنه مانحت آن چیده و برگزیده شدند و برداشته

بر جناح استعمال مامور گشتند و تاریخ روانگی شان و زیستگی ماده
 بعین گردید حضرت که با بسیاری از بزرگان و راجحان و رئیسان
 آنطرف هم بوجه قرب وطن و هم بواسطه کار و کالت رو با بط
 اختلاص و اختصاص میداشت نیز برای همه ای صاحب مدد و
 گردید و به آشنازی کشتنی و اختیارات مجری با همه اعزام
 شرف امیاز یافت اگرچه از پواعث کشت کارها می عدلت
 که متعلق بوكا تمدن بوده و فور اشغال و بهات منتهی خواهد
 منقارت کلکته بعثت موجب بساز یا نم بود و قائم در آن هنگام
 پرینگام سه خالی از خطرات هم نمی نمود و یک کن محض بمحاذ
 سر انجام کار سرکار و اصلاح حالات ملک و دیار
 انجشت قبول بر دین نہادم و خاشیه اطاعت بر دش

کشیده تن بآمادگی وادم والا جناب رفت اتساب انزل
 سرفراز که همیسای پیشی نواب لفظ کو زنگاله
 از دفور قدر و این مزد ما هوار نگین بایمی من تجویز فرمودند
 محترم که با همه چکارگی از ایام دراز پروردۀ این دولت بلند
 صولت بوده ام و بزرگانم از قدر افزایی های مشیر کار فرمایا
 این سلطنت با عزو شوکت هرگونه نشوونما و نامر آورهای
 پیدا کرده اند نه پسندیدم که جزو دولت خوشنوشی تاران
 جناب ملکه محکم شده مزد من بجلدویی ایلکار احیا کنم لبذا این سرتیخ
 مزد من نطاق خدمت اقامی ولی النعم خود بر میان جان خیستم
 و بهاه اگست همپانی جناب سایمول صاحب بر مرکب دو دعی
 چون مرکب ماختیمین مقام بر پوره قریب تر بر شد آباونگر اند

فرود آمد مرد با اشخاص معزز آنجا برخورد مرد از مکالمه با ایشان چنان
 ظاهر گشت که همکلی رخایا از خواص و عوام چه ہندو و چه اهل اسلام
 بچنان تخلیات باطل که ذکرش بالا گذشتند تا مترخص افت و ترسان
 می باشد و چنان فہیمہ اند که ازین بعد نظر بر کار ییکلی را از مردم
 این دیار عزت و اعتبار خواهد بود علی اخصوص قوم مسلمانان را
 نزد اهالی این سلطنت طالی و قصی و اعزازی منصبی و ایمانی
 هرگز باقی خواهد ماند چون از نیگونه بساتو ہمات ایشان شنیدم
 و یغایت وحشت و سرایمکلی ایشان دیدم گفتم چنین پیش اخبار کوچه و
 محض بی اصل و دور از کار هرگز باعتبار بزرگ از غیت زیر که
 در عاطفت و رعایا پروری عالی جانب حشمت آب نواب
 گور نر جنل ہما و ییکلی نیگونه تفاوت و انحطاط را و نیافرته بجلد عصا

از ملکیت و هنر و فن نصاراتی و یهود چنان که شاید زیر سایه رفت
و غایب جناب محمد و حج بودند حالا همچنان هستند نظر
حاطفه و پرورش بر سازه رعایا و جمهور برای هم بران نسق
یکسان بندول است البته و فاشعاران حق گزار مد امتحن
انعام و تو قیراند و بد آندیشان نایسنده کرد از بعد ثبوت گناه
قابل سزا و تعزیر آیا یعنی برای اطمینان شما کافی نمی باشد
که مرا که بفضل او تعالی مشرف با اسلام محمد چنان پرسیده و درین پیش
پرآشوب تقدیر مبنی بین خدمت شرگ چلخونه پسندیم اند و چون
هر یکی از شما صاحب علم و خرد است باید که گوش برآفواه عوام
نہیں لازم آنست که شما خود تعلیم و تهییم عوام کو شید و هر گونه
و حشرت سرکار دو ولتمدار و محبت و شفعت آهالی این سلطنت بلند و
عالی

منطقش خواطر ایشان گردانید و آن بچارگان را از بند صدماً
 و پریشانی ها و ارها نیز غرض که هر انچه حالات واقعی و نصائح منا
 وقت بود گوش ہوش متعان گزرا نیبدم تاکونه تسلی بحاطرها
 راه یافت و بعد تفہیم و تسلی آن جا عده باز بجهاز آدم و از انچه
 گذشته بود بصاحب موصوف آگهی دادم یکد وجا دیگر نیز
 باشنا می این سفر هم برین و تیسراه اتفاق گفت و شنود افتاد
 و تفہیم و تعلیم در هر جا اش می بدله امی داد بالآخر بسر زده قبیل
 مع انحری فائز ببلده عظیم آباد گردیدم تا آن زمان از چسته
 و عرق افشاری سلسله حشوران انجسته ای و هر گرمی چالاکی پکش
 دولتخواهان سرکار و ولتمدار و راکثر مقامات فتح و نصیحت
 این دولت بلند صولت بر روی کار آمده و شرارت کیشان

جو اطوار بکر دار ناہنجار خویش گرفتار و آواره داشت او با

گشته بودند چنانچه در مقام آرده هنرمندی نمایان نصیب مندان

گردیده و گنور سنگی که بهد ران ایام سجالت پیرانه سالی از تقاضا

جا بهیت و اخواصی مشتی بد اطوار ران سراز اطاعت بزرده بود

آخر کار با جمیعت چند صد نفر پرور آب آندانه راه فرار نمود

و آن گونه طغیانی شروف داد و تازه تازه شورش انگینه پی

بعاوت و رزان بی داشش و داد که در کلکتیه هر شام و پا

گوش میکردم زیارت و لیکن بد معاشان جا بجسا با انواع شور

و خوغاد اخبار بی سرو پارهای را از حکام و حکامر از رهایا

بدول نموده با انواع و مرمه و فریب و تجویف و ترهیب دست

بنایج دراز میکردن و از نیکه حکام اصلاح بعض احکام تشد و رضما

از رویی سیاست مصلحت بغرض صیانت نفوس و اموال
 حفاظت خرائی و دفاتر سرکار ناگذمی ساختند موجبه
 و خش و اضطراب رعایا پوچه لا علی از اصل مردم و عدم
 موافقت و مجاز است با حکام میگردید اگرچه اینگونه تشدید و
 سخت گیری با در بعض مقامات مفید و مناسب هم افتاده
 بمقتضای آنکه هر خنوقتی و هر لحظه مکانی دارد در ویکی اکثر
 جاها شایح و ثرات جنگل امام نمیدارد تفصیل اینهمه حالات
 و معاملات درین مختصر غیر متصور احتمال حاصل چنان
 سایه ای صاحب بیا در بلاقات اعزمه و زوساوز ینهاداران
 و ایال مناصب اجازه تمددا و اندیخته اول امکان شیخ برکت الله
 و کیل عدالت آنجا آتفاق مجاز است افتاده از اعزمه و اکابر

کجا بیش صد کس مجتمع بودند و همان نوع اخبار پر جو شت و انتشار
 بزبان می‌اور دندر این سه تسلی شان می‌پرداخت و بجهات و بجهات
 سوال هر یکی دلائل و وجوهات کافی و وافی بیان می‌ساخت
 روز دوم حسب خواهش ایشان با یوان شیشه محل راجه‌بوب سنجیده
 جلسه‌تر اریافت و رآنچ از هنود و مسلمانان زائد از نصده
 کس جمع آمدند از نوع شبیهات که از جانب حکام و الامقام و شئون
 و اقسام اندیشه‌ها که از دست بر و با غیان نکوییم فرجام
 استیلا برایشان یافته بود و بجان ازان لرزان می‌بودند
 همه را با حسن اسلوب رفع کردند و سلطوت و جلالت‌ها می‌سلطان
 و مراعجم و عواظف خسروانی را با همه راست بیان در روی
 ایشان بدرست چیز شمردم تا با طاعت سرکاری بیکن آن کاوه

— خوارگ دیر زار ای احمد —

و استوار گشتهند وزان پس برای مزید و جمیع خود خواهند کرد که کلام اینکه
 از من شنیدم اند از زبان تلطف تر جان چنان بسیار می‌باشد
 صاحب پیامبر نیز گوش کنند چنانچه برو فتن این خواهش صاحب
 موصوف روزی معین فرموده جلسه عامل شریف آورند
 و گردد گردد خلائق از بساطیات گردند و تقریر فصیح
 از زبان بلاغت تبيان صاحب موصوف چنانکه از من شنیده
 بودند باز مفصل شنیده آورده گوش ہو شد خود نمودند
 از آنوقت جمله رعایا با همه اطیمان و خوش دلی پا به دعا تی قیامت
 سلطنت بلند او گشتهند و آئسته آئسته عیال و اطفال خود را که
 جا بجا فرستاده بودند باز پس طلب نمودند و کار و بار تجارت
 و مهاجران و ارباب حرف نیز سر آغازی یافت و رونق و

و آبادی شهر و جمله حوالیش از سرتازه گردید و تحصیل سرکاری دستور
 چارسی گشت آن همه گفتگو با یکم که په جلسه با هزاران مردم آن
 اتفاق افتاده و هر گونه سخنان فهم شاش که در خلوت
 جلوت با ادای و اقاضی از زبانم تراوید و خواسته بودم
 که ببرام ملاحظه ناظرین کتاب حنلاصه و ارببویسم گر
 بخوب طوات ازین اراده باز استفاده و قلم حقایق رقم را
 زیاده ازین رخصت تحریر نداشتم و حاصل آن جمله بھین بود که
 هر آن حشمت و شوکت سرکار عظمت مدار را با آنها عطوفت و مدد
 که از بد و طلوع نیز سلطنت نسبت بر عایا می این ملک
 مرعی و مبدول مانده است و نشیمن هر خاص و عام تبع صبح نما
 میکردم و هر زمینه ای با غیان و رسیدن هر یکی از پیشان مکنیز کرد

ناسرا وار و مامون شدن اکثر اصلاح و امصار از دست برداشرا
 بدستیاری عساکر جبار و فاشیار مفصلًا با تماش شرح
 و بیان خاطرنشان می ساختم و هر گونه نتائج خیرخواهی و
 دولت سگالی که بخواهایان این سلطنت و پوران حدست
 حاصل می باشد تصریح و تشریح آن می پرداختم علاوه برین
 بسا احکام تشدید که از طرف حکام آن دیار بجزم ضرورت
 و اضطرار تأذی شده بود یا می شد حقیقی الامکان بذریعه جانب
 سامیول صاحب ہماورانساد آن کرد مر و در منع آن چند
 بلیغ بکار پرده مر و المنه نعمت تعالی که فوائد و ثمرات این ہمہ تدبیر
 و کوشش ہاچنانکه می باشد نیک بنی صهیل ہمور رسید و آنہمہ
 نگردد
 جوش و خروش که اتفاق داده بود باندک مایه فرصت از احصی و نابود

ایج شرح و دامرو گیر که مد ارباب اشیاییات و اعتراضات
 رعایا نسبت بسرکار و الاتبار بوده تبلیغیت موقع وقت ضرور آمد
 اول آنکه اینجه شروف فسا و پاہیان بدنهاد که از شہرت
 دروغ دخل دهی سرکار علیل و مذاہب رعایا می ہندوستان دیا
 جملہ مردم عوام بلکہ بعض خواص رانیز از طرف گورنمنٹ
 ترناک و بد دل کرده بوندو بدنیں بھانہ بی اصل بدعاشان
 و نادانان را از رعایا شرک حال خود ساخته انواع شووش
 و قلن در اصلاح و اقطاع این ملک بر اینستند و خون بیکاری
 از بیکجا ہان رخیستند سبب شر انجھے بجو اظر عوام گذشتہ وجہ کرنے
 آئست کہ پاہیان باندیشہ خلیل مذہبی دست از استعمال
 کار توہما می انگریزی کشیدند و اہالی سلطنت بر لشکر یان

برای استعمال آن جبر کردند همان جبر و تشدیم موجب اینهمه خواسته
 اما عوام بیچاره خبر از حقیقت کار ندارند و نمی‌دانند که
 معامله کار تو سه پهانه بشیش نبود که کورنکان آن را رسیده
 کانسروزادار خود ساختند و بخیرد آن رعایا و زبد معاشان و
 بسازند این یان را با خود متفق نموده بنام تاخت فتراج نهیج و
 ستریزه قائم کردند اصل معامله کار تو سه این است که چون
 درین نزدیکی تفکرگاه ای وضع نمود که گلوکه اش بسافت نه صد
 قدم کار میکند برای شکریان از انگلستان بند و ستان رسیده
 همراه آن کار تو سه ای جدید که اندک دراز و باریک نسبت
 به پیشین کار تو سه او بروغنى چرب می‌باشد تا بی هیچ وقت در
 اندر و نیان تفکرگاه اند رفت بعد از که هاتقیم نموده آمر شکریان

هندوستانی خدری باستعمال کارتوسها می نوریمده ظاہر کرد
 انگاهه بحکم گوزنی در مسکر مقام دهد و ملحق کلکته از دست
 یمن علی مردمان همان جنس کارتوسها و یک ساخته و بسیاریان
 داده شد باز پس ایان هنود از قوم بر یعنی و راجپوت در
 استعمالش همان شباهات و خدرات کردند از آنجا که اینکه
 حالی را رعایت او میان و مذاهی منظور نظر عاطفه اش بیش
 بیش است پاس و مجمعی ایشان اجازت دادند که پس ایان
 مواد و اجنبی درستی کارتوسها بصرف سر کاری
 از دست خود بخورد و هم از دست خود بصنعت آن پروانه بخورد
 رو غنیمه خدر نباشد چریش زندگی چون بدخونی و گینه چونی
 بدلهای ایشان جاگرفته بود و خدر کارتوس همانه بیش نبوده

آخر به بیو و خدرات از سفا هست و چه است بر همان انکا
 خود مانند را نوقت افسران در کید و جافی ابخل تر کم و پیاست
 نیز برایشان فرمودند که حق بجانب خود باشند الغرض اینگونه
 خدول و سرتایی اولاً از پیاپیان دسته لبر نوزده مقیم برجه پوش
 متعلق بلده مرشد آبا و بظور آمد و چون از هر گونه تغییر و خاطر جویی
 رو برآه نیاوردند حکم شد تا ایشان بعثت ام بارک پور متصل
 بسایر خسی و یکم مارچ رسیدند و با همار شوکت و جلا قسلطنت
 رو بر دمی دیگر دسته های سلطانی و گلوله اند ازان انگلستان
 بحر نافرمانی معزول از خدمت سرکار دوستقرار کرد و شدند و آ
 جنگ از ایشان گرفته شد و بعد ساعتی زر مشاهده ایشان تا روز پیش
 تفسیر گردید سه چهار یاری در باره خلط فهمی ایشان

بشهادت بی اصل با دیگر کلمات داشتمندانه گوش گذار ایشان

فرمودند و گفتند که با اینهمه نافرمانی های شما سرکار عظمت مرأ

از ریگنزر در ریادلی و رعیت پروردی اهتمام عبور شما از در ریادلی

با اینهه اثاث وزن و فرزند و دیگر لوازم و ضروریات شما

بصارف خود خواهد فرمود و چون مرض تخته در جماعت سما شروع

گردیده چند روز طبیب و دواخانه سرکار می نیز همراه شما خواهد بود

ایشان نیز بخواب ظاہر ابعد شکر گذاری برای گورنمنت ویژه صاح

و حاها گفتند لیکن چون دههای ایشان پرازیکنده و شقاوت بوده اند

نزو دیگر منگل پانڈی نام پاهاي او لادست بخوزریزی افسران انگریز

خود دراز کرد و بعض ملکی افسران و پادشاه رجیست سی و چهار

مقسم بارکپور با وجود قدرت درفع آن نکو شیدند تا آنکه رفته فتنه